

Op weg gaan met een verhaal in je hart

Beste Sophia, Simon en Lucia,

Daar staan jullie dan. Jullie hebben al heel veel meegemaakt en geleerd, en je weet zo langzamerhand wel waar je goed in bent, waar je enthousiast van wordt, waar je een hekel aan hebt, en wat je niet zo goed kunt. En nu trekken jullie verder, een onbekend land in. Het is een volgend stuk van je levensreis. Je begint op een nieuwe school. In groep acht was je de oudste en kon je terugkijken op alles wat je al beleefd had. In klas 1, de brugklas, kijk je je toekomst in, met al je verwachtingen en misschien ook twijfels. Er komen vragen in je op: Wie ben ik in deze nieuwe groep? Bij wie hoor ik, voel ik mij goed? Welk gedrag is hier handig? Hoe ben ik trouw aan mijzelf en aan wat ik geloof? Hoe zorg ik goed voor mezelf?

Ik vind het heel mooi om te horen hoe jullie net vertelden over het verhaal dat je hebt gekozen. Laten we jullie verhalen even langslopen:

- Simon: Noach: het gaat niet goed maar het leven gaat toch door. Je hebt een verhaal gekozen dat ook gaat over verantwoordelijkheid. Noach bouwt de ark niet alleen voor zichzelf en zijn familie. Het leven gaat door na de ramp omdat hij ook de dieren heeft gered. Met dit verhaal in je hart blijf je hoopvol en weet je dat je geroepen bent om je ergens voor in te zetten als het moeilijk is.
- Sophia: 5 broden en 2 vissen; Soms lijkt het alsof we met elkaar van alles tekort hebben. Jezus kan anders naar de situatie kijken. Het verhaal slaat om van tekort naar overvloed. Een wonder! als je deelt is er genoeg! Mooi dat je zelf ook aangeeft dat het niet zo gemakkelijk is. Met dit verhaal in je hart zie je wat er mogelijk is als mensen vanuit verbondenheid leven.
- Lucia: David: die als jongste gekozen wordt om koning te zijn... We denken meestal dat de grootste, de sterkste, degene met de grootste mond de leiding moet krijgen. In de bijbel lezen we vaak dat bij God de wereld op zijn kop staat. Juist de kleine, de arme en zwakke weet wat echt belangrijk is. Met dit verhaal in je hart leer je om te kijken met de ogen van compassie en wijsheid

Nu jullie naar de middelbare school gaan wordt het steeds belangrijker om je stem te laten horen in het gesprek van mensen over wat echt belangrijk is. Vandaag hebben jullie dat gedaan.

Volwassen worden gaat stapje voor stapje. Je krijgt telkens meer verantwoordelijkheid om dingen zelf te kiezen, zelf te gaan doen, op jouw eigen manier. De verhalen helpen daarbij: ze geven kracht en richting. Het zijn verhalen van roeping (diep van binnen weten wat je te doen staat), van verantwoordelijkheid nemen (weten dat jouw redding of geluk ook samenhangt met het lot van anderen), rechtvaardigheid en hoop en verlangen naar vrede, om maar eens een paar kernwoorden te noemen.

Het boeiende is: je krijgt deze verhalen en woorden mee, en in de loop van je leven leer je steeds meer over hun betekenis, hun rijkdom doordat ze zich verbinden met wat je meemaakt, met mensen die je ontmoet. Je leest het nieuws en realiseert je dat deze verhalen je helpen om anders te kijken naar een situatie, dat ze je helpen om te zien wat moet gedaan, ze geven je oog voor wat er gebeurt tussen mensen. Omdat je steeds meer ziet zoals God ziet. Vanuit liefde, compassie, gerechtigheid en vrede voor allen. Door verhalen te lezen en opnieuw te kijken ga je steeds beter begrijpen hoe deze woorden en verhalen samenhangen met Liefde. In de drukke en rumoerige tijd waarin jullie opgroeien is het ook belangrijk om regelmatig tijd te maken voor stilte, om thuis te komen bij jezelf. Om vrede te kunnen ontvangen in je hart. Om jezelf te kunnen zien met de ogen van God. Jij bent kostbaar in Zijn ogen. Ik wens jullie toe dat je op je reis tochtgenoten vindt waarmee je dit kunt delen. Om elkaar te versterken en er achter te komen dat God ook daar is waar mensen in vriendschap en liefde bij elkaar zijn.

Alle mensen hier in deze mooie kerk hebben elk op hun eigen manier dezelfde zoektocht doorgemaakt als jullie. Ieder heeft op zijn of haar eigen manier ontdekt — soms door schade en schande — welke manier van leven bij hem past. Wat 'goed' is. Wat er voor nodig is om te voelen dat je leeft. Hoe je om kunt gaan met moeilijke momenten in het leven, als je het niet meer ziet zitten. Breken en delen als levenshouding, als broers en zussen. Oog hebben voor de kleine en zwakke leert ons zien wat rechtvaardig is, wat moet gebeuren.

De verhalen, de rituelen, het breken van het brood, onze levensverhalen en de gemeenschap van de Dominicus zijn allemaal wegwijzers op jullie reis. Wij staan om jullie heen en geven jullie ruimte om je stem te laten horen, je eigen stappen te zetten en de wereld te verkennen, en waar je maar kunt de vrede te brengen!

Marcel Elsenaar.